

сена, духовете на турците възбудени, а българите били събирани салахори, навързвани по 5–10 един за други, и закарвани към Шумен и Силистра да копаят окопи и да правят крепости. От друга страна хайдутите разнасяли идеята за защита на раята от турски насилници. Всички тия събития живо се поглъщали от младежите българи и произвеждали в тяхната крехка душа дълбок преврат. Тук е началото на първото сблъскване между старите идеи на архимандрита и новите веяния на послушника му.

1858. — Васил Гинин — дякон Игнати. —

След три години престояване в Стара-Загора хаджи Василий получил заповед от Хилендар да се завърне пак в Карлово. Това станало през 1858 г.

Послушника Васил се явил този път в Карлово съвсем променен. Той знаел вече много неща из борбите на българите, слушал разкази за народните хайдуци, научил историята за освобождението на сърби, гърци и за свободния живот в Ромъния. Ала най-много увлякло младия послушник обстоятелството, че младежи, дори момичета, отиват в Русия на учение. Всичко това събудило свободния дух в даровития юноша и неговите мечтания заиграли извън тесните стени на калугерската килия, в която го държал, като канарче, вуйка му.

След завръщането си в Карлово буйния, но закрепнал вече 21-годишен юноша, със свободни мечти и мисли в главата си, напуснал вуйка си и се опитал чрез занаят да изважда прехраната си.